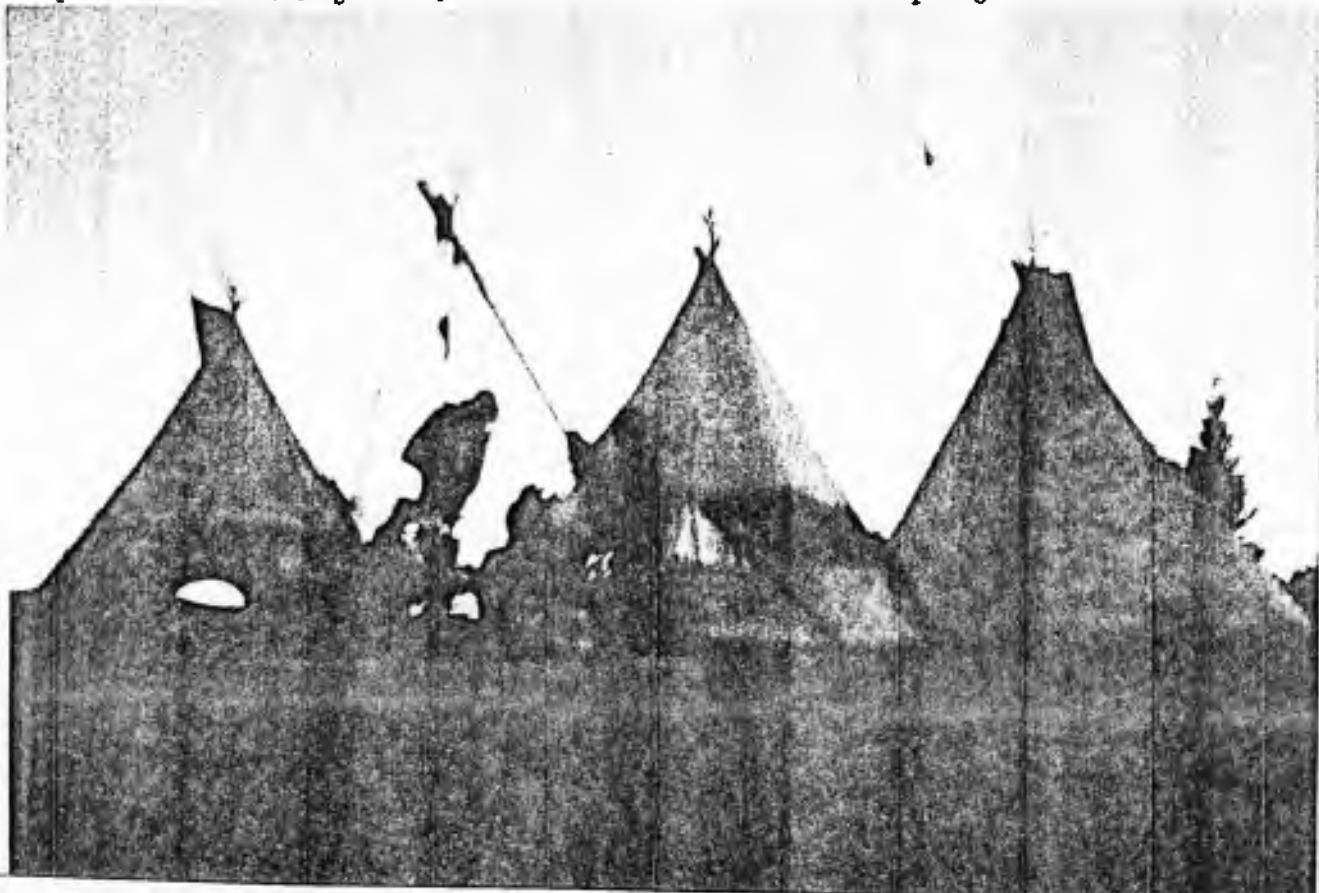

Občasník admirality Gemini - 24. června 1985

NA CO BYSTE NEMĚLI ZAPOMENOUT

- předtáborovka byla u nás v oddíle něco, na co se každý starší člen oddílu, který měl šanci být do ní vybrán, těšil. Obvykle se totiž zde vytvořilo přes těžší pracovní podmínky vřelejší klima spojené s volností a klidem. Přes den se stavělo, večer se u ohně kutila večere, zpívalo se a vyprávělo;
- pozor na špatné počasí, které momentálně převažuje. Pakliže na něj nebudete připraveni, zhroutí se vám naplánovaný program jako domeček z karet a otráví náladu celého tábora. Počítejte se špatným počasím a hleďte ho využít ku prospěchu programu oddílu;
- dejte příležitost mladším při přípravě a vedení programu.
- udělejte si čas na každého, v horším případě alespoň na někoho, ale na to pozor. S každým z oddílu byste měli v průběhu tábora alespoň 1x pořádně promluvit, zajímat se o něho; skoro každému na táboře vysychá mícha a je třeba mu ji zavlažit;
- pokud plníte Hiawathovu zkoušku, hleďte, aby sebeovládání se stalo v oddílovém životě běžným. Ne aby se členové oddílu ovládali jen potuď, pokud jde o plnění orlího péra;
- nezapomente na to, že tábor se musí v tom dobrém smyslu odlišovat od táborů předchozích, musí v něm být něco novém, lepšího, napínavějšího, aby starší členové oddílu neříkali: "To tu bylo před rokem!"
- seznámte členy oddílu s krajem, ve kterém táboříte. Připravte si seznam zajímavých míst a informace o nich. Místa navštěvujte, kreslete, fotohrafujte! A vůbec - pořiďte pořádnou dokumentaci o táboře pro podzimní promítání a pro tradici oddílu vůbec.
- občas zasedněte s kapitanátem a zamyslete se nad táborem. Ale ponejprv by bylo dobré, abyste si zkusili vyhodnotit to období březen - červen, které jste plánovali podle instrukcí z kapitánské výpravy. Možná, že si tak učiníte reálnější názor na plán oddílu na příští oddílový rok.

To vám přeje Fletcher

- podpalubí na Kosárkách se upraví na kapitánskou kajutu, od níž budou mít klíče kapitáni. O vnitřní úpravu se postará Poseidón a Vova do 31.8.1985
- v této kapitánské kajutě bude knihovna admirality, jejíž výběr provede Fletcher a Plas do 5.9.1985.
- Zakoupené pramice je třeba opatřit do 14.6.1985 řetězem /Zehnj/, sedačkami /Poseidón/ a označit /Poseidón/.
- Ještě jednou tábory:
POSEIDÓN - 8.8.-22.8.1985 na Poloninském potoce, poplatek 450,- Kčs, poštu adresovat do různých tovari ve vesničce Runina
Protože se tábora zúčastní mimo tábora Argonautů také Bloom, Manka a Sleepak, odsouhlasila admirality příspěvek a 200,- Kčs pro každého z nich.
- ARGONAUTI- Slovenské Rudohorie - Nová Maša 29.6.-25.7., 650,- Kčs
- PROMETHEUS-21.6./ 28.6.-21.7. Cunkov, tábor. poplatek 700,- Kčs,
Na 19.-21.7. potřebují pomoc na bourání - bude se bourat objekt kuchyně. Budou plnit Hiawathovu zkoušku.
- ACHILLEUS - 29.6. - 21.7. Slovenské Rudohorie - Nová Maša 650,- Kčs, budou plnit Hiawathovu zkoušku.
- ZEHNESHEKHA- 1.8. - 28.8. na Poloninském potoce, 770,- Kčs budou plnit Hiawathovu zkoušku.
- WINDSURF - 24.8. - 30.8. pravděpodobně Nechranice, 30.8.-1.9. kapitánská výprava. Eliška s Vovou do 31.7. ohlásí definitivní místo.
- Za kadeta na zkušební dobu do konce října 1985 byl přijat Pampalíny /Poseidón/ a Červík /Prometheus/.
- Sraz Gemini - základní zásady pro jeho realizaci:
+ Účast jen od hodnotí plavčík /nikoliv nováčci/
+ Hromadné vaření - vaří někdo z hostů
+ ceremoniál nastolení admirála - promyslet do kapitánské výpravy
+ každý oddíl bude mít 200 papírových míčků
+ pozvání členů - vytištění pozvánek
- Příjem do pokladny Gemini z vodáckých výprav 1985:
+26.-28.4. Ohře 80,- Kčs
+8.-11.5. Vltava 760,- Kčs
+24.-26.5. Otava 246,- Kčs
+31.5.-2.6. Vltav. - 56,50 Kčs
+8.-9.6. Sázava 980,- Kčs

NA KACENCIN PŘÍSPĚVEK V MINULÉM
ČÍSLE KURÝRA DOSUD NIKDO
NEODPOVĚDEL. POZN. REDAKCE

Celkem 2009,50 Kčs

- dodejte redakci svoje adresy po 1.8., aby vám mohla být zaslána pozvánka na kapitánskou výpravu.
- k 31.7. je uzávěrka 12. čísla Kurýra s reportážemi z táborů. Dodáte něco?
- Dosud redakce nezná výsledky softballové ligy!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
- Baša je od 21.6. promovný filolog. Redakce blahopřeje!?
- doporučuji ke čtení 6. číslo Krás Slovenska. Je tam psáno o jednotné klasifikaci tělových hových kádřů.

Zkuste to také. Ta voda není tak hrozná, jak jsem si od dětských let představoval!

První akcí, kde se podobnými myšlenkami budeme obírat, bude kapitánská výprava na konci srpna. Sem by měl každý přijet odpočat a hlavně rozmyšlen, co chce a hlavně co nechce dělat. Kapitán či kadet, který sotva stačí svoje hlavní - zejména studijní - povinnosti, je středisku málo platný. Navíc svým přístupem snižuje nejen uroveň oddílu, ale tím i celého střediska. Prosím, abyste v tomto byli k sobě kritičtí a pro případ, že byste nechtěli být přímo ve vedení oddílu, přijďte sami s návrhem svého umístění v Gemini. Zde bychom si měli ujasnit své časové dispozice a měl by zde vzniknout podklad pro volbu admirála na 1. admiratitě nového roku v září.

Alespoň malý zlomeček prázdnin byste měli věnovat poradě vedení svého oddílu a připravovat pomalu plán na příští oddílový rok. Chtělo by to takovou malou výpravu k někomu na chatu do klidného prostředí a zde si rozzebrat situaci oddílu a její perspektivy. Pokud toto neučiníte v průběhu prázdnin či na táboře, připravujete se o čas zde v Praze, se kterým potřebujete sami jinak a lépe hospodařit. Promyslete si, jak byste si představovali středisko, aby naše spojení v tento celek nebylo jen náhodné organizační uskupení v rámci ODPM. V tom, že je nás více, je určitá výhoda a je třeba se naučit z ní těžit. A nápady jak? - ty čekám z oddílů.

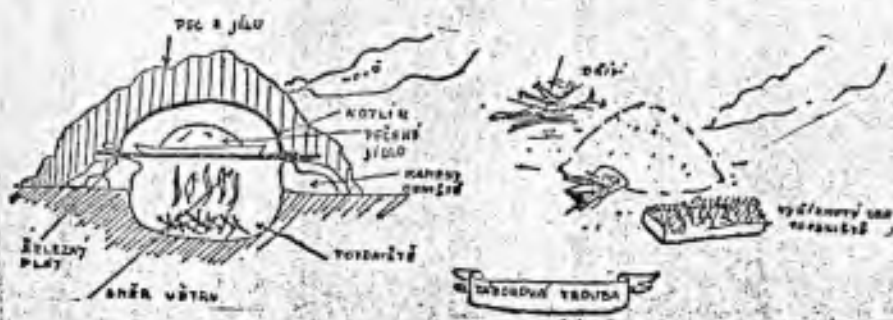
A pak je na vás připravit důstojné zahájení činnosti oddílu - promyslete, zda to bude jen schůzka, či výprava na oddílové tradiční místo, promyslete přípravu na sraz Gemini. Zamyslete se nad přijímáním nováčků, zejména kolik byste jich potřebovali, jak budete oddílovou činnost propagovat, jak zajistíte patrony /pokud už je nepovažujete za přežilou formu/, kdy bude schůzka rodičů s promítáním diapozitivů z tábora, jaké stěžejní akce budou ve vašem oddíle do vánoc. Vše připravte tak, abyste se sami na činnost oddílu těšili a nadchněte pro ni i ty, kterým je určena. Je skoro pravidlem, že nadšení dětí dokáže zpětně působit na vedení oddílu a to mnohdy je více než potřebné.

Na podzim se hraje lacrosse jako liga. Budete se připravovat nebo to zkusíte jak to vyjde?

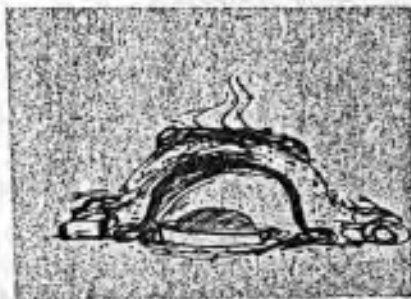
A co teprve vánoční akce: nadílka a výprava. To by bylo vhodné zajišťovat již nyní, kdy dostáváte do rukou toto číslo. Fl.

DODATEK K VYŘEŠENÍ NA STR. 4.

Recepty pod popelem. Založte včas oheň a přikládejte silnější polínka, aby byl popel dosti hrubý a smíšený se žhavými uhlíky. Jen tak se celá hromada stejnoměrně a dostatečně prohřeje. Pak položte na nízkou misku nebo na plechový talíř maso svázané do balíčku se zeleninou, osolené, okořeněné, snad naklínované, možná potřené česnekem nebo posypané paprikou, česnek svědčí skopovému. Všechno záleží na druhu a jakosti masa, i přidávky tuku. Prorostlé vepřové a skopové se mastí samo, telecí musíme přimastit máslem nebo rostlinným tukem, vloženým do zářezu, pozor na hovězí, kus vhodný na pečení musí vybrat zkušený kuchař nebo řezník. Nejvhodnější je pečení pod kotlíkem, poklopeným na misku, postavenou na plošinku vymetenou uprostřed popelové hromady. Kotlík zahrňte popelem a na vrcholku hromady můžete ještě na chvíli rozfoukat malý oheň, aby hořel asi deset minut a prohřál prochladlý vřásek. Pak čekat asi dvacet minut až půl hodiny podle druhu a množství masa. Rozhrábněte popel, opatrně odklopte kotlík a zkuste špičatým dřívkem nebo vidličkou, jak pečené měkne. Když je propéčena asi do poloviny, měl popel správnou teplotu. Pak balíček obraťte, polijte pečenku její vlastní šťávou a podle potřeby ji trochu podlijte vodou. Když se přilíhla suší, přidejte tuk, ale jedněte rychle! Co nejříve zase kotlík přiklopte a zasypte popelem, zase můžete rozfoukat na vršku hromady malou hraničku. Telecí maso se pak dopeče asi za půl až za tři čtvrtě hodiny, vepřové a skopové chce někdy víc času a hovězí raději zkontrolujte ještě jednou. Těžko radit, všechno záleží na druhu masa a na teplotě popela. Právě tak upečete pod kotlíkem kuře, divokou kachnu či porci husy.

Setonův hrnec a jeho tajemství. Americký malíř, spisovatel a přírodní filosof Ernest Thompson Seton měl silný vliv na výchovu předválečné mladé generace a k jeho odkazu se často vracíme. Byl zakladatelem amerického skautingu, odlišné-

ho od skautingu anglického a naši trampové a mládežnické kempingu po něm pojmenovali zajímavý způsob pečení masa. V hlinité zemi vyhloubíme díru, válečkovitě nebo podobnou kotlíku, asi půl metru širokou a hlubokou čtyřicet centimetrů. Buď v ní včas rozděláme oheň z tvrdého dříví, nahříváme kameny a pak jimi dno lámy vyložíme. Mezitím připravíme maso, způsob je několik. Naklepejte na pařezu nebo na kameni půl kila až kilo hovězího, telecího, vepřového nebo skopového masa, prorostlé je, trochu popeřete, proložte je plátky pokrácené cibule. Sbalené maso obložíte mladými kopřivami, zabalte je do pergamenového nebo promáčeného papíru a svažte provázkem. Pak se uloží na rozpálené dno díry nebo na horké kameny, po straně se svažte zasune z čerstvého dřeva zašpičatělý kolík o průměru osm až deset centimetrů a vše-

MEZI DVĚMA PÁNVEMI. Připravít si v lese na žhavé pánvi minutku je vcelku snadné, jen obraťte řízek nebo biftek ihned, jakmile spodní plocha zežedne. Zanedlouho znovu zkuste, jak maso změklo a pak jezte! Další propékáním by ztratilo šťávu a chuť pravé minutky, polopecené a přitom měkké, začalo by se dusit. Pod telecí nebo vepřové řízky narychlo pečené, můžete dát pokrájenou cibuli a potřít syrové maso hořčicí. Dost málo se u nás zná pečení mezi dvěma železnými pánvemi, tedy těmi pravými, nepolévanými emailem. Připravte si hrubý uhlíčekový popel z čistě rozdělaného, zbytečně nezakouřeného ohniště a z větších polínek nebo tlustých klacíků tvrdého dřeva. Pak položte na popeliště spodní pánev s připraveným řízkem, játry nebo nízkým bochánkem umletého masa, poklopte svrchu druhou pánev a na její obrácené dno navršte hromádku červených uhlíků. Máte primitivní remosku a k masu snadný přístup, můžete je obracet a zkoušet dřívkem. Mezi pánvemi, pekáči nebo dvěma plechovými talíři upečete ovšem také bramborové placky nebo vdolky, osmažíte vajíčka se slaninou, nebo zapečete těstovinu se salámem. Povedly by se vám i buchty, svitek, rýžový nákyp, kuba z hub a vařených kapek, zapečený vepřový prejt nebo jen můžete ohřívát hotové jídla.

cko se zahřeje horkým popelem a hlinou. Asi za čtvrt hodiny se kolík vyčáhne, do díry se nalije asi litr vody a otvor se ucpe dříví až vyrazí pára. Asi za hodinu se pečené vyhrabe – zkuste to najediv a menším kusem masa, pro zkušenost a správný odhad doby pečení. Jiný způsob: balíček masa položíme na dno díry vyztužené kopřivami a víčkou trávy a obložíme ho kameny, nahřevanými na vedlejším ohništi. Ke stěně díry zapíchnete kolík, maso pokryjete kopřivami a trávou a zasypte všechno hlinou. Asi za hodinu – podle množství a druhu masa – kolík vyčáhnete a lijte pomalu vodu. Ochladíte kameny, balíček se trochu zapáří a maso se ještě chvíli podusí. Můžete je nechat v zemi, tak to dělají dřevorubci a lovci, aby jim nevychladlo, vyhrabou je až večer po návratu z práce, opatrně, aby se neznečistilo hlinou. Balíček můžete také přikrýt tenkou plechovou nádobou, ale to není nutné. Zálesácké kuchyně Setonovým hrncem rozhodně nekončí a po prvních zkušenostech objevíte možná další recepty. Pošlete nám je k dobru všech přátel táborové romantiky!

● **PEČEME V POJINÍ TROUBE.** Nejdříve opatrně vyčistíme drn, který uležíme stranou, pak v bloubně přikop, z kamenů uděláme stěny, tyto stěny položíme železný plát, čím lípji tělo. Na tento plát dáme misku (plechový talíř) a mosem či těstem, které chceme upéct. Přes to poklopíme kotlík a vše přehmeme vykopanou hlinou. Je-li hlina hlavič, promáčeme a utlačíme, aby z toho byla pěkná pec.

Pak v otvoru, který necháme vpredu a vzadu přikopu, nalozíme dříví a zapálíme. Přidávám suché dříví, které nerydává mnoho kouře, a hodně žáru. Takové nasbíráme na výsluní u lesa. Suché větve, takže hodně dlouho na slunci a když jsou docela zvařené kůry. Ty tak zvané vybílené „stromové kůry“. Takové vybělené, vyhřáté větve hřejí nejvíce. Pečeme tak hodinu a půl. Po opatrně sejmete pec a odklopte kotlík. Po něm máme krásně upečenou pečenku nebo zátešský chleba. Poznámka z praxe: kotlík musí být menší než plát a vše musí být těsně zaděláno hlinou, aby teplo neunikalo a kůra nevnikla do „pekárny“.

Náš oddíl

hlase" (zejména v zápalí hry, nebo na táboře při ovahacích, nebo služba nenaučila knedlíky tak měkké jako lindy a podobně).

Samozřejmě že se celý toto poměrně ideální prostředek v oddíle nevytvořil hned. Mnoho jsem ve svých sedmácti letech začal a hochy — jen o něco málo mladšími mne — pracovat, měl jsem mnoho předstev a plánů, ale neuměl jsem je uskutečňovat. Vyplácel jsem a hochy ve své škole vedoucího vždy správně jednat, neuměl jsem je pořádně zaujmout.

Naši jedinou rekvizitou na našich výpravách byl starý, tenisový míček, se kterým jsme hráli „na národy“ nebo na míčovou babu. Příručky tehdy nebyly, nebo jen velmi spocé, a o těch jsem stejně neraděl. A právě nedostatek vhodného lákavého programu mě přiměl k vymýšlení her vlastních — a nejen her, ale i nejrozmanitější jiné neobvyklé činnosti, všelikých akcí a podniků, tak jak o tom všem píší na dalších stránkách.

Kolikrát jsem v těch prvních dobách chtěl od své práce utéci, všeho nechat. Kolikrát jsem leplil oddíl znovu a znovu dohromady, když se rozkládal — nesvornosti chlapců kterou jsem neuměl odstranit nebo dohromady odchodem několika současně odrostlých chlapců.

Začínal jsem jen s malým počtem chlapců (a to doporučuji i všem začínajícím vedoucím). Vešit kolektiv bych nazvali. Hned zpočátku jsem chlapcům vyložil své plány, jaký oddíl a čím chci vytvořit. První co jsem začal předvádět, bylo hrubé a

pobalé přinášet dvoje a tři, jsme například měli, nečlověkem nepodléhá, ale hostince tvrdé podlaže. (Speciálně te ještě nebyly, měli jsme jen ká, chatrné pokrývky). Chl odmětili použít ke spaní dvě a pohovky, které zde byly. U o ně nešli, tak jako kdy pompy, kdo si má dříve na vodu. Všechno si dávali p nost, kdo si má na pohovky nout, i mně je nabízel a nejm šim hochům je vyučoval. Nak pohovky zůstaly neobstarány jeden z chlapců na nich ne ležet, když je nemohl mít chci.

A tak kousek po kousku v kala oddílové morálky, nepo oddílové zákony, tradice od a vůbec celý to pěkné přete prostředků, a jakým jsem enil. Pořádli mě už někdy, vědomě v mém dšl poměhu a dnes si již naši chlapci vyávají nové přístupující nové v tomto směru takřka sami, nřv střeží dobrou dřevě odd

Jak jsem již naznačil, to stav nenastal v oddíle hned i ni rok naší činnosti ani dru Trvalo to pěknou řádku let. Jsme se všeho dopracovali. A je, že ani dnes nejsem v od občas ušetřen zklamání. Ne i ti nejdelší oddíl a nepečil vedení boží jsou pořád jen ho upělil, tedy nehotoví lidé lea náladoví, vřelí. O této sku nosti se zde zmíním hlavně i to, aby začínající vedoucí byli podobné poměry a svých jedn vých svěřenců připraveni a dali se jim odradit od d práce.

Oddílové tradice

Oddílové tradice je jednou mnohých pomůcek k povzbuzení zájmu členstva, k udržování dobré úrovně oddílu i k silné burcování. Snahy každého jedi líve zapsat se do historie oddílu co nejlépe. Kromě toho všeho, dílův tradice účinně pomáhá zpevnění celého oddílového prostředí.

Náš oddíl existuje už dlouho, let a z těch letitých hlův jeho minulosti pořád a pořád p nílovat k dnešnímu člens dávnou se přihodí události, ve i malé, veselé i vzrušující a v ně. Vyprávíme a ve starých k ákách čteme o dávnych táboře výpravách, společně prožívá i běží, o dávno i nedávno dosi ych a oddílových členech, jaký k z nich byl, čím se v oddíle p elavil, zda se v oddíle osvědčil podobně.

Tradice se tvoří vlastně sad narůstá každou novou další příl dou, která je jenom trochu něz zajímavá, bez ohledu na její i llosti a významnost. Na nás p jen je, alychom těmto příhodě nedali zapadnout, ale jejich zvě ním v kronikách a hovorem ních je pořád připomínali. A c musel to být jen právě nějaká p hody. Stačí třeba i jen něja výrok někoho z nás, nějaká zvy lost, která se vždy a pak již trvale udržuje, hávy různých n sích tábořišť atd.

POLKOVNÍK

Jaroslava Foglara suž vřítina malých členů na něco osobně, ale jako autora populárních knih pro děvčata a chlapce jako vedoucího redaktora dřívějších oblíbených časopisů Mladý hlasatel a Vpřed i jako skutečného pracovníka. Jméno i Foglara je pro mnohé z nás spjato se zážitky při lovení třinácti boblíků, při napodobení příběhů zvířecích v jeho knížkách i krásném seriálu o Rychlých šípcech.

Jaroslav Foglar čerpal náměty pro své knihy z práce třicetiletého chlapeckého oddílu který vedl a vede po více než čtyřicet let. Vyprávěje to ve své nové knize Náš oddíl, v níž zároveň popisuje desítky praktik, zásad, zvyků a tradic, bar a soutěží, uplatňovaných v tomto chlapeckém sdružení. V úvodu sám uvádí, že... „Soustředění pod státní vlajkou mých zkušeností a praktik od této malé knížky bude snad tou nejvhodnější a skutečně vyčerpávající odpovědí na většinu dotazů mladých novopřijetých vedoucích, stálých na zážitky cest tak, jako jsem tam stál já před několika desetiletími.“ Dodává, že knížka snad nebude neprofitovat ani zkušeným vedoucím, jimž se práce a dělení dává. My se však domníváme, že „Náš oddíl“, který vyjde knížka až za dva tři roky může být mnoho zajímavého nejen vedoucím, ale především mladým členům různých klubů, skupin a oddílů. Začínáme s ní proto přinášet alespoň výňatky.

Já jsem začínal

Věrně pýnaro kteří budou mít tyto výňatky, asi má moji knihu Hoši od Bobří řeky, a tím i sdružení chlapců v ní popisované. Měná však bude už asi těch, kdož vědí, že v Hoších od Bobří řeky jsem volně zpracoval a vypsal příběhy sdružení, jež skutečně existovalo — a co více — dodnes trvá a vyvíjí se celých těch čtyřicet — či kolik už — let velmi rozmanitou a bohatou činností.

Lidé prošli skautingem a člením časopisů lunák, Mladý hlasatel a Vpřed budou pak znát toto sdružení spíše pod názvem „Pražská Dvojka“, neboť bylo po celou dobu trvání skautingu na území naší republiky skautským oddílem s řadovým číslem 2.

Moje články o oddíle a některá moje knížky o něm (Pod júnáckou vlajkou, Devadesátka pokračuje, Tebor smoly, Poklad Černého delfína) uváděly mnoho lidí v názoru, že náš oddíl je mimořádně vzorným, ideálním sdružením, nedostupné, úrovně, chlapci v něm že jsou přímo an dělský dobří a všestranně schopní, do oddílu chtějí asi úzkostlivě vybrat — a že je marné veškeré snažení náš oddíl v jeho úrovně, činnosti a vůbec ve všech jeho výsledcích dohnat.

Přesto tato pověst — ať již zasloužená či nezasloužená — byla a je mnohým jiným vedoucím podobných oddílů naopak zase velkou pobídkou — Fekli bych takovou „hozenou rukavici“ — aby se i oni se svým oddílem či klubem alespoň částečně doopravovali toho co o našem oddílu četli.

A jaký je tedy vlastně náš oddíl a jeho chlapci? Je v něm vše opravdu tak, vsmože a nemožné bezvadné, jak se vypráví? Dostalo tomu jistě tak není. Ale je pravda, že například naši chlapci mezi sebou — a ani kde jinde — nemluví hrubě, či snad dokonce sprostě, a to ani v mé nepřítomnosti.

Dokázali jsme také to, že hoši jsou do oddílového programu ve své velké většině opravdu žhaví, nevnemáhají naše schůzky a nejdílní podniky a vydrží v oddíle po několik let, někteří až do odvodu na vojnu — a ještě se pak někdy vrací, chlapci k občasně výpomoci v oddíle při práci s mladšími členy.

Program oddílu je pestrý, leč kdy až romantický dobrodružný (to zejména v dlouhodobých brách), ale všestranně užitečný. Dobrovolná kázeň je taková, že například při signálu „Nástup“ chlapci nastupují do vyřazených tří družinových řádů během několika určených vteřin, bez váhání, bez spozdování a výmluv. Schůzky družin (každá má 8—12 chlapců) vedou 15—16letí hoši bez přítomnosti dospělého vedoucího, a přece je na schůzkách klid a pořádek.

Kamarádství v oddíle je zjevné. Chlapci si vzájemně podávají ruku při setkání i při rozchodu, jsou k sobě slušní, vřelou oblibou a švorní. Čistě hrdý nebo snad dokonce tvrdý není u nás nemožné, i když vmlouvá

neslušná mládež, prvový hluštění, hástlivosti, sobectví, bezohlednosti a neupřímnosti.

Každý jakýkoli nežádoucí případ jsme v klidu a přátelství hned projednávali s hoši — i když ne okamžitě — práce jen si začali, zvykat na ubízenější chování, třebaže, svůj pravý klukovský temperament přitom neztráceli.

Hledal jsem různá příležitosti, abych chlapce usměrnil k dobremu, hlavně pak k té potřebné obětavosti, ochotě a celkové slušnosti v každém počínání. Když jsme se například zastavili po dlouhém pochodu a museli najít nevhodnější místo pro postavení stanů k přeručování, většina hochů — a nebyl to jen ti nejmenší a nejslabší — si sedla. Ale několik jiných zapřelo a sedě dlehu a šli se mnou takové místo hledat. Ihned jsem zvývedl jejich ochotu a sebevzdání.

Jindy se chlapci ze horkého dne hnali k pumpě a bezohledně se odsťrkovali a hádali, kdo dřív se má napumpovat vodu do své láhve. Dal jsem za vzor ty, kteří ukázněně a trpělivě čekali, až ho ně dojde řada. Důrazně jsem ocenil ty hochy, kteří si na výpravě bez přání složil své toraty a krol do předepsaného místa.

Byla to mravní práce, která

KMENOVÁ PÍSEŇ OMAHŮ

/zpracováno podle knihy "Indiánské písně a
zkazky" od Dr. A.C.Fletcher/

Podle názoru Omahů, dítě, dokud je nemluvnětem, nemá vyhraněnou existenci jako jedinec a člen kmene, jsouc jen majetkem svých rodičů. Když již dovede samo chodit, tedy asi ve třech !!! letech, vstupuje do kmenového svazku za jistých náboženských obřadů; avšak jeho odpovědnost a individuální život nezačne, dokud se nestane "bílým" jak indiáni říkají. Tento výraz naráží na východ slunce, na přechod noci v den a vyjadřuje přechod dítěte ze stavu, kdy ničeho jasně nechápal, do období, kdy se dovede jasně pamatovati na všechny své minulé skutky. Tato zdánlivě osvícení si schopnosti upamatovávat se na minulé činy ukazuje, že nadešel čas, kdy mladík může projíti tajemnými obřady zvanými *non-zhin-zhen*, jimiž se uvádí do přímého styku s nadpřirozenými mocnostmi.

Mladík z kmene Omaha připravuje se k tomuto obřadu, byl učen kmenové modlitbě. Musil ji zpívat po čtyři dny a noci, bde na nějakém odlehklém místě. Když tam odcházel, rodiče mu kladli na hlavu hlínu; a aby se učil sebeovládání, vkládali mu do ruky luk a šípy s příkazem, že jich nesmí po dobu dlouhého postu použít, byť by pokusem bylo sbláznět. Vybízeli ho, aby zpívaje plakal, a utíral si slzy dlaněmi, pak zdvihl vlhké dlaně k nebesům a kladl je na zemi. S těmito pokyny hoch odcházel, aby podstoupil zkoušku své vytrvalosti. Když konečně upadl do spánku či transu a dostavila se vidina ptáka, zvířete nebo oblaku, jenž přinášel nějakou melodii, tu tato melodie stala se prostředníkem mezi mužem a tajemnou silou, představovanou jeho viděním, a dodávala mu síly a pomoci v hodinách nejtěžšího utrpení.

Takevým způsobem povstaly všechny tajemné písně - písně zpívané při sbírání léčivých rostlin a léčení nemocných; při kladení pastí a loveckých výpravách; když někdo chtěl nahlédnouti do budoucnosti nebo hledal nadpřirozenou pomoc, nebo chtěl uniknout nebezpečí.

Kmenová modlitba se nazývala u Omahů *Wa-ken-da gi-ke*. *Wa-ken-da* je síla, jež může tvořit; *gi-ken* značí povznést se z vědomé nedostačitelnosti, nebo touhu po něčem, co může člověku přinést štěstí či zdar. Slova modlitby, *Wa-ken-da dhe-dhu wah-pa-dhin a-ton-he*, znamenají deslova: *Wa-ken-da* zde stojí mně ku pomoci a já jsem jeho.

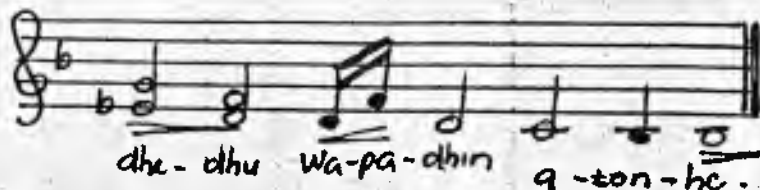
Tato modlitba je velmi stará. Její melodie zněla pralesem této země dávno před tím, než naše rasa vstoupila na její břehy, vyjadřující volání všech lidských srdcí.

WA-KON-DA DHE-DHU WA-PA-DEIN

Zvolna. Važně. Slavnostně

Wa-ken-da dhe-dhu Wa-pa dhin a-ton-he Wa-ken-da

dhe-dhu Wa-pa-dhin a-ton-he.